

Nered

(Motovun)

Vjetar je već danima teško disao i sporo puhao, osjećao je kako se raspada i kako je težak. Znao je da se tako osjećao uvijek kada bi Nered bio u blizini. Nered je s druge strane bio presretan što nije sam i što ima koga umarati. On je uvijek imao gomilu pitanja. Većina njih je bila besmislena, ali su se ipak svi svim silama trudili pronaći odgovore na njih.

Nitko do tog dana nije susreo tako ljutit Vjetar. Ovaj put bio je zaista uznemiren. Osjećao je kako se u njemu nešto lomi. Mislio je da će pasti duboko, ali se ustvari dogodi nešto sasvim suprotno tome. Nered izazove njegove nemire i oni započnu svađu. Podigne se Vjetar i pretvori se u tornado. Nikada do sad nije znao da ima toliku snagu, i bilo mu je teško njome vladati. Svi i sve bježalo je pred njime, a njemu je trebalo vremena da se posloži. Trčao je nizinom rijeke i silovito se vrtio oko brda na koje je naišao. Putem je pronašao divnu kulu baš za skrivanje od svojih Nereda, ali znao je da ovoga puta ne smije bježati. Ipak, uđe u kulu nadajući se da će mu to dati vremena dok ne otkrije kako vladati svim tim vjetrovima koji su se dogodili u njemu. Sruši putem dio sakrivenog dvorca i popne se na vrh kule. A na vrhu? Na vrhu ga dočeka Sunce.

Sunce ga dočeka svojom toplinom i u trenu smiri. Imalo je Sunce svoje Nerede i Potrese, znalo je kako s njima. Znalo je da ih treba pustiti da tresu i da sve prođe. I ono je imalo svoje izlaze i zalaze, baš kao i Vjetar, ali nikada nije odustalo. Čak ni nakon najveće noći.

Šapne Sunce Vjetru: „Sve prođe!“ i... zbilja... sve je prošlo.

Marina Marušić